

שָׁלוֹם בֵּיתָה א'

12 ילדים מכפר הנשיא - 10 ילדים ממחניים

מפי גילה מדר

חוויה יהודית?

(גילה מדר היא המרכזת האומנותית של האולפן)

לצלם שקיעת חמה או חסיד בלבוש מסורתי - בצפת
לצייר פרח כשיושבים מול-פני-גולן בסטודיו של מרקי -
לנסוע להרי נפתלי להביא חימר -

האם זו חוויה יהודית?

או אולי מספיק לחיות שלושה חודשים בקיבוץ ישראלי עם המתחים והאילוצים המתלווים - לשמוע את החדשות, לקרוא עיתון?

ומה זו - אומנות ישראלית? יש דבר כזה? או אולי יש רק אומנות טובה או אומנות רעה? יש בלי ספק אומנות-עם יהודית. האם העיסוק בה מהווה חוויה יהודית?

שאלות אלה ודומות להן העסיקו את הצוות לפני התחלת האולפן ובמשך הקורס, שהוא מכל הבחינות "אולפן הרצה" (pilot course בלע"ז) - הראשון מסוגו בארץ.

סדנאות האומנות, שבאחת מהן כל תלמיד בילה (רשמית) 8 שיעורים בשבוע וחלקם הרבה יותר מזה, היו מפוזרות בכל המשק:

סדנת הציור התקיימה בבניין הטרומי החדש באיזור האולף. לסדנת הציילוט שימש אולפן הציילוט הישן ("חדר חושך") בצריף, ששופץ לצורך זה. מחציתו של "בית דחק" חודש, שופץ והותאם לסדנת קרמיקה וסדנת העץ התקיימה בחדר המלאכה של ג'יין.

כללית, התלמידים בחרו את הסדנה העדיפה להם, אבל היו גם כאלה שבאו בלי מגמה ברורה והיה עלינו לכוונם.

בכלל התברר לנו עם תחילת האולפן שהציפיות שלנו היו לא מציאותיות. ציפינו לסטור-דנטים לאומנות עם נטייה לציונות וקיבלנו צעירים שבאו לבלות קיץ בארץ - שיש להם גם נטיות אומנותיות. אין בזה רע, אבל המורים היו צריכים לשנות כיוון תוך כדי עבודה, ולהתאים את החומר לתלמידים. עם זה אני מרגישה שזה היה נסיון מלבב - בהחלט לא נסיון מרתיע, כי על חוסר היידע חיפתה לא פעם ההתלהבות.

היתה לנו בעיה לוגיסטית - קבוצת תלמידים שהיו ברמה אחידה מבחינת הציילוט, נניח, לא בהכרח היו גם כיתה אחידה מבחינת הרמה בעברית. ושוב היה צורך בהרבה רצון טוב ומאמץ מצד המורים, כדי להתגבר.

לא היה לי נסיון של אולפנים קודמים וייתכן שהתוכניות שלנו היו שאפתניות מדי. הוספנו לתוכנית היומית של שיעורים - עברית + אומנות או עבודה - גם מעילויות בערב. פעמיים בשבוע "אקטואליה" (בקיבוץ ובארץ); ערבים של פעילות יוצרת, כגון שירה וריקודים וגם הרצאת חובה פעם בשבוע על אומנות יהודית או ישראלית. התברר שהחוסר והעייפות מהעבודה, שלא הורגלו אליה, הפריעו לא פעם לריכוז בערבים. הספקנו פחות ממה שרצינו. נצטרך לתת את הדעת על הדרך הטובה לסדר מסלול יעיל לכל תלמיד ולהפיק את המקסימום.

מפני שהיה זה "קורס הרצה" קיימנו גם כיתות קטנות מאוד (מסלול "העץ" עם 4 תלמידי-דיס!) למרות כל הקשיים הגענו בסופו של דבר לתוצאות הישגים שהיתה מוצלחת גם לדעת המורים והתלמידים וגם לדעת אותו חלק של האוכלוסיה שטרח להסתובב בה...

שאלה: ידוע שחתמנו על התחייבות לקיים אולפני "אורן" כאן במשך שנתיים. בלי התנאי הזה, היית רוצה להמשיך?

תשובה: כן, בהחלט. אני רואה בזה אתגר. נגיד שבסקאלה של 1-10 הייתי נותנת לקורס הזה 7 בינתיים. אציין שגם אנשי הסוכנות שביקרו הביעו שביעות רצון מרוח ההתלהבות וההישגים.

שאלה: האם הושגה המטרה המוצהרת: "נסיון יהודי בארץ וביטוי דרך אומנות?"

תשובה: זה תלוי מאוד ביחיד. היו כאלה שהרגישו שלא קיבלו מספיק, אבל היו בד"כ אלה התלמידים שלא השקיעו בהרבה. זאת לא אומרת, דרך אגב, שלא היו נחמדים... חלק מהם נשארים בארץ, כדי ללמוד באוניברסיטה או באולפן נוסף. אחד יעבוד בעיירת פיתוח. האם זאת הצלחה?

בסיכום, נחזור להתחלה - מה זאת חוויה יהודית?

ראיינה - אנגה

חזל טוב... חזל טוב

י מ י - ה ו ל ד ת

4.9. מרדכי בן-נתן

הדס כהן

קולין גרינברג

5.9. ונסה וייסבורט

יאיר בן-זאב

סטפני ריפקינד

ארז מרצ'יאנו (נכד של
משפחת גרשמן)

דביה חייט (נכדה)

ברנדה סמית

6.9. קלמן לחוביץ

נועם שיין

מרגלית סמברג

אלינה פרחי (נכדה של משפ' וטרמן)

אבידן פינק

7.9. שרי שובל

סת הירס

עפרה משיח

יונית בלומנטל

רחל ריפקינד

8.9. יצחק בן-דור

חניתה בן-דוד

שלמה בלר (נכד של משפ' טנא)

יפעת פרג'ון (בת של האחות החדשה)

9.9. מוסי המאירי

10.9. גבי אסתר בלק

יהודית ברק

דוד דיבון

תומר מרקוביץ (נכד של משפ' שיין)

י מ י - נ י ש ו א י ן

5.9. ריימונד וראובן גוט

6.9. רג'י וגייסון פרלסון

7.9. רינה ויואב עדר

9.9. עירית וליאור שוורצמן

מרגלית ודני נישאן

לזוג הצעיר

להורים - ריני ומיכאל כהן

לסבתא - קלריס ברמן

ולכל בני המשפחה

ש פ ע ב ר כ ו ת ו

מה נשמע?

* לפני שבוע, ביום ד' בערב, הלכתי לבדוק מה עשו בחדר-האוכל שהצריך את סגירתו ליממה. לא תאמינו, אבל אלק ואלן בעצמם (בעזרת מחמוד ושות', כמובן) שטפו את הרצפה החדשה של חדר שטיפת הכלים... עם שמן, לשמירת הבל-טות. מצאתי מטבח הרבה יותר מרווח, הורידו מחיצות, הזיזו תנורים, תיקנו רצפה. בחדר-האוכל עצמו - הישן והחדש מתאחדים בקצב. את רצפת השיש היפה ב"הרחבה" כיסו בקרשים... עד לראש השנה, כך אלק הבטיח.

להבדיל מן הנאמר בשבוע שעבר, יש חברים, צעירים וותיקים, אשר אפילו ל-4 ארוחות חסר להם המפגש החברתי על-יד שולחן חדר-האוכל. בכל אופן, כל הכבוד לצוות חדר-האוכל, שהספיק לסדר ולנקות טונות של אבק בזמן לארוחת הבוקר ביום ה'.

* בסוף השבוע הלכנו בין אולפני האומנויות של אולפן "אורן" ונהנינו מעבודות הקרמיקה, הצילום, הציור, העץ וכו'. גם התרשמנו מהשקידה והמרץ שהשקיעו המורים. ועכשיו הלאה, למחזור ב'!

* אלישע ונלפיץ חזר הביתה, אחרי חודשיים בוונקובר, קנדה, שם הדריך במחנה "הבונים". חזר עייף, אך מרוצה, כמו שאומרים, מוכן להמשיך בלימודים.

* יוחאי, מאותה המשפחה, גם הוא בחדשות. הוא יוצא לחיפה לשנת שירות בנוער העובד. בהצלחה!

* ברכות לדניאלה רחמני, ששוב נמצאת איתנו אחרי שנת שירות שלישית (אחרי הצבא) בקיבוץ מיצר.

* יות נאי יצאה השבוע לאנגליה, לחופשת לימודים. היא תבקר בתיאטרון בובות ומקווה גם להגיע לפסטיבל אדינבורו.

* לא משעמם למשפחת יוסף וכוכבה חצור. עליזה ומשפחתה חזרו ארצה מארה"ב ורצונם להשתקע בחיפה. הם הספיקו עוד להיות ביחד עם דליה והבנים לפני שאלה המריאו לאנגליה.

* ואם מדובר באיחוד משפחות - דניה כהן הגיעה לחופשת מולדת קצרה, להיות לצידה של מרגלית תחת החופה ובמסיבות למיניהן. מזל טוב לכל שבט כהן!

* בכלל, נדמה לי שהחג הראשון לעונה חגיגית זו הוא "חג הביקורים". ברוכים הבאים - יואב עדר ומשפחתו, יורם בן-חיים ומשפחתו, שבוודאי גורמים המון נחת לסבים ולסבתות.

* איך זה שאף אחד עוד לא פירסם דבר על אימוני השחייה שמתקיימים כבר איזה חודש אצלנו? אמיר גולן לקח יוזמה ובהדרכתו מתאמנים כ-20 מילדינו. בשעה 18.00 כל יום הבריכה שלנו מחדשת את ימי נעוריה! אמיר רוצה בזה להודיע שב-17 בספטמבר יתקיים כאן בכפר הנשיא מפגש של 200 שחינים, שמתחרים על אליפות הנוער של הגליל העליון. כל הכבוד לאמיר!

* במוצאי שבת יצאו, כ-100 חברים - איש, אישה וטף - לקבל את פני הירח המלא בחוף הכנרת. היה יפה, כך מוסרים לי.

* האם שמתם לב שהעץ הגדול, שהעבירו מחדר-האוכל לפינת הנוי ליד מחסן הבגדים, הלך לעולמו? פשוט איננו עוד, וחבל. אולי כדאי בחג ה-40 לשתול עץ חדש, במקום מרכזי, שנוכל למדוד את צמיחתו מדי שנה ושילדינו ישחקו תחת ענפיו בדורות הבאים?

שבת שלום
אל ז ה

בית-ספרנו המשתנה.

השבוע הסתיים החופש הגדול. שנה חדשה ואיתה מערך חדש ושונה לחלוטין.
בית-הספר עבר למבנה של תלתונים - תלתון צעיר ותלתון בוגר. התלתון הצעיר מורכב מכיתות א'-ג':

כיתת "קשת" (א') 11 ילדים
כיתת "שקמה" (ב') 9 ילדים
כיתת "דקלי" (ג') 11 ילדים

הצוות שילווה אותם: אביבה לינטון, שר ג'קסון וענת ארנברג.
צביה כץ תלמד את כיתה א', שנשארת ללמוד בבית ואליה מצטרפים ילדי מחניים.
תלתון זה שוכן במבנה המשופץ "דקל-שקמה" של השנה (לוותיקים - כיתת "אייל" לשעבר).
התלתון הבוגר מורכב מכיתות ד'-ו'.

כיתת "גפן" (ד') 5 ילדים
כיתת "חרוב" (ה') 10 ילדים
כיתת "חרוב" (ו') 14 ילדים.

הצוות שילווה אותם: מיכל דדוש ושאולה אלמן. מיכל היא גם המרכזת של כל שיכבת הגיל א'-ו'. תלתון זה ישכון במבנה שהיו בו ילדי כיתת "סיני" (לוותיקים - כיתת "עופר" לשעבר).

המבנה ששכנו בו ילדי "חרוב"-גפן" (לוותיקים - יתת "עשור" לשעבר) יעבור לרשות הנעורים, כיתות ט'-י"ב, תחת חסותם של אבי רובינסון ורבקה שר וכיתות ז'-ח', כרגיל, תחת חסותה של תמר קולינס, ב"הילטון". חדר החינוך המיוחד, השוכן ב"הילטון", נשאר באותו מקום וחדר זה ישמש גם משרד החינוך של ג'וליה.

סדר-היום של ילדי בית-הספר

07.00 - ארוחת בוקר	
07.30 - יציאה ל"מבוא הגליל"	
08.00 - תחילת יום הלימודים	
תלתון צעיר	תלתון בוגר
12.30 - סיום יום הלימודים	13.30 - סיום יום הלימודים
12.50 - ארוחת-צוהריים	13.50 - ארוחת-צוהריים
13.15 - תורנות עבודה בבית הילדים	14.15 - שיחה עם המנפלת
13.30 - מנוחת צוהריים	14.30 - שיעורי בית
14.30 - שיעורי בית	15.00 - תורנות עבודה
15.00-16.00 - חוגים	15.15-16.00 - חוגים

(המשך בע' 5)

(בית-ספרנו המשתנה - המשך)

מבין צוות המורות המלמדות ב"מבוא הגליל" נקבעו מקשרות שיהיו כתובת לילדים בשעת הלימודים:

כיתה ב' - דינה ברור
כיתה ג' - רחל גינת
כיתה ד' - רותי גדליזון
כיתה ה' - יהודית וינגרד
כיתה ו' - אתי אדלשטיין

תפקידי המורות ב"מבוא הגליל"

יהודית וינגרד - מחנכת של כיתה ו'-1
אתי אדלשטיין - מחנכת של כיתה ו'-2
רחל גינת - סיעת של שתי כיתות ג'
דינה ברור - סיעת של כיתה ב' ומורה לחינוך מיוחד
רותי גדליזון - מורה לחינוך מיוחד
אירנה רובינסון - מורה לאנגלית וחשבון

לא קל להתרגל לכל-כך הרבה שינויים וחידושים. יתכן שהמסגרות שבנינו יהיו בסיס לשינויים, לאחר שנכיר טוב יותר את התנאים החדשים. נשמח לשמוע הערות והצעות לכל אורך הדרך.

נאחל לעצמנו שהמעבר לביה"ס "מבוא הגליל" יעשיר את ילדינו ולא יגרע מהקשר לבייתנו כפר הנשיא.

ברוכים העולים

ברוכים העוברים

וברוכים המצטרפים

רשמה: מיכל דדוש

קיבוץ מיצר

ד.נ. רמת הגולן 12413

18.8.88

לכבוד דניאלה רחמני
קיבוץ כפר הנשיא

שלום רב, ברצוני להודות לך על תרומתך למיצר בתקופה שהותך כאן בשנת שירות. למרות חבלי קליטה הלא קלים והשוני בגודל בין קיבוצנו הצעיר לקיבוץ, תרמת לנו גם בתחום החברתי וגם המשקי.
בשם תושבי מיצר ברצוני להביע הוקרה והערכה על מעשיך ופועלך.
מקווים לראותך כאן בעתיד.

בברכה

(--) עידו אורן

מזכיר

תג'ת ה-40.

אני שומע כל מיני ביטויים בימים אלה, כגון "דפרסיה", "מצוברח", "ייווש"...
O.K. - מצבנו קשה, כולנו כבר שמענו ויודעים. אך כמה זמן אפשר לבכות? גם
בלי כסף אפשר ליהנות מהחיים. יש ביטוי צרפתי JOIE DE VIVRE, שפירושו השמחה
שבחיים עצמם. אז בואו נשכח את הצרות וניהנה מחגיגת ה-40. חברים רבים כבר עובדים
על ההכנות לאירועים השונים של סוף השבוע 23-24 בספטמבר.
בבקשה - בכל לשון של בקשה - אל תזמינו ידידים לסוף שבוע זה. המשק יהמה
מבני המשק ומשפחותיהם. החגיגה מתוכננת כחגיגה פנימית - בואו נבטיח שתהיה כך.

צוות ה-40

(מיכאל כהן)

ומעניין לעניין באותו העניין -

פירוט התוכנית (להזכירכם)

יום ו' בערב, 23 בספטמבר ארוחה משותפת בחדר-האוכל המורחב

ט ק ס

לונה - פארק

ובהמשך הערב - הצגה וריקודים

יום שבת, 24 בספטמבר

ארוחת "בוהוריים" (brunch) ברמה של מסעדת יוקרה

אחרי-הצהוריים: ספורט והמרתון המשפחתי

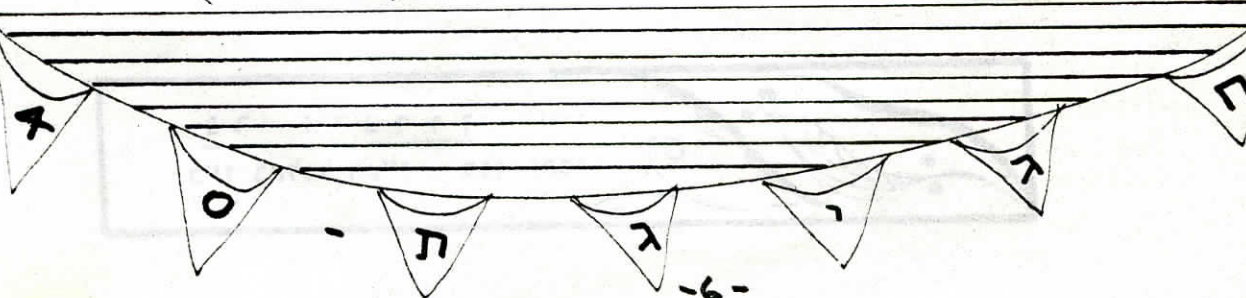
לקראת ערב - פיקניק

ולסיום (אולי...) הופעת "בימת הקיבוץ"

אנחנו מצפים לכ-150 בנים ומשפחותיהם ומקווים לחוג חג פנימי מיוחד במינו
בשנת ה-40 שלנו.

צוות ה-40

(ישראל אבידור)

נציגכם מספר.

למה אהרנן ידליך עזב את הפוליטיקה (אם אמנם עזב)?

מה משנתך למוברק, אסד ועזר וייצמן?

מי האויב הכי גדול של מפלגת העבודה בתק"ס?

מי הם נציגי כפר הנשיא בישיבות מרכז תק"ס?

תשובות לשאלות אלו ואחרות ניתנות ושאלות חדשות והשאלות נשאלות כל כמה שבועות,

כאשר צווי קריאה יוצאים ל-180 הקיבוצים בזו הלשון: עליך להתייבב לפת"ש (פעילות

תנועתית שוטפת) ביום זה וזה. ואנו, שני נציגים העלומים, יוצאים כאחוזי תזזית.

כי איפה עוד אפשר להיפגש עם כל-כך הרבה חברים משכבר הימים, כמה פוליטיקאים שאפת-

נים וגם כצ'לה?

לפי התקן והסדר הטוב היינו צריכים לדווח לאסיפה על המתרחש בישיבות המרכז כל

פעם. אך מחשש שנברח את הקוורוס ו/או פגיעה מקצועית במרדימים השובתים בבתי-

החולים, אנו נמנעים מלשעמם אתכם עד כדי כך. רק הפעם, כאשר הנושא הוא קרוב לליבותי-

כס, וכל עתידנו תלוי בדיווחנו ותגובתכם --- אוורוף - - - (סבלנות, אני כבר מגיע

לפואנטה), כך, הפעם תקבלו דיווח.

כי הבחירות בשער. ואנו, חברי הקיבוצים, היהלום בכתר של ההגשמה הסוציאליסטית

במדינה, נדרשים לעזור למפלגת העבודה לנצח. כי בנפשנו היא, ואולי גם לטובתנו.

כצעד ראשון עלינו להקים ועדה רעיונית פוליטית (ועדת כלבים פסולה מלעשות הסבה

מקצועית) כדי שתשמש חוליית קשר בין הוועדה המקבילה בתק"ס לבין קיבוצנו. התק"ס

מציעה שמונה סעיפים שלפיהם תפעל הוועדה הר"פ והמזכירות והאסיפה שלנו יתבקשו

בקרוב להראות סימני הסכמה ופעילות בנושא.

יתכן שהתרשמתם שיחסי לנושא איננו לגמרי רציני, ולא היא. עוד ארבע שנים של

ממשלת ליכוד או "אחדות" יהיו אסון לכולנו. גם אם מישהו חושש ששטיפת מוח או הצבעה

"כפויה", איך אנו מנועים מלהתייחס, כחברה וכציבור בעל זיקה ואינטרסים מסויימים,

לאירוע פוליטי כמו בחירות. באסיפה היעודה נוכל, ברשותכם, להבהיר חלקים נוספים של

הפרובלמטיקה, שנרמזו בתק"ס.

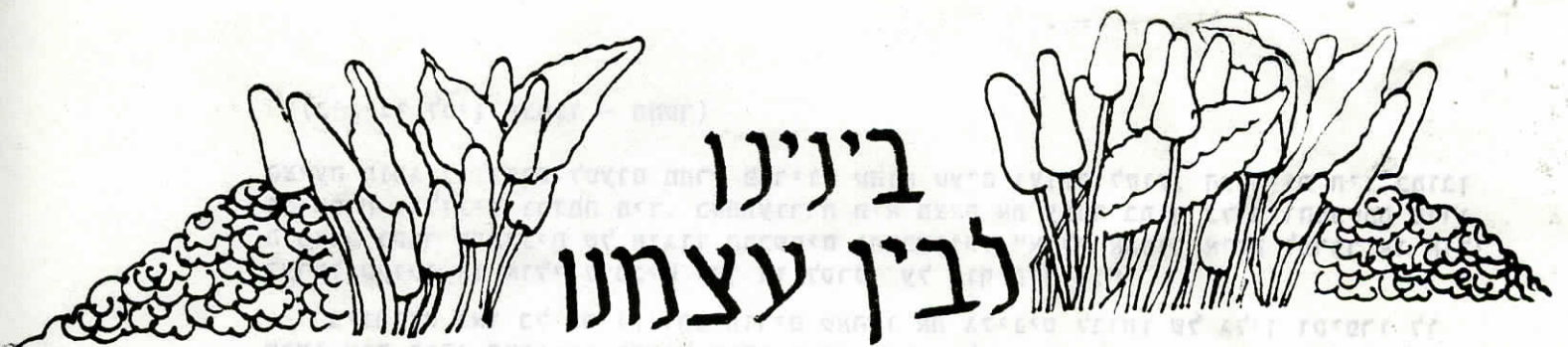
אריה וולפיץ (שאינו אחראי לכתבה זו)

טומי (שכן)

נר - זיכרון

כ"ז באלול תש"י - חנן זהבי

סיפור ילדים לסוף הקיץ

הקדמה: בעידן שבו אנו חיים החליטו המחנכים והפסיכולוגים, בגלל סיבות השמורות איתם, שאסור לספר לילדים סיפורים מפחידים. כתוצאה נעלמו כל המכשפות, הפיות, הענקים, הגמדים והאימהות החורגות, ואיתם הרבה מן ההנאה והסיפוק שילדים מצאו, כששערו-תיהם סמרו וידיהם רעדו משמיעת סיפור מוכר. ומה רע בזה, אם בסוף הסיפור מנצחים הטובים והרעים מגיעים לסוף המר? יש מגמה לא מובנת להפוך את כל המכשפות והמכשפים למכוערים - דבר הרחוק מן המציאות. כותב שורות אלה יודע על בשרו שנכדתו הקטנה וה-יפה היא מכשפה אמיתית, שמסוגלת להפוך אותו בין רגע לינשוף, לכלב או לשבלול והוא אף נהנה מן הכישוף. הצרה היא רק, אם וכאשר הכישוף לא מוסר והקורבן ממשיך להיות כלב או שבלול - מעטות הן הסבתות שרוצות שבלול במיטה.

לפניכם סיפור לילדים שאין בו הרבה מוסר השכל ומסר. הוא נוסה בהצלחה די גדולה על בני המשפחה באשר הם שם...

מעבר לים יש ארץ קטנה ויפה שקוראים לה וולס ותושביה הם אנשים נחמדים, שמצטיי-נים באהבת המוסיקה. לרבים מהם קולות נפלאים והם אוהבים לשיר ביחד בהרמוניה מרשימה שירי עם בשפתם העתיקה.

ובארץ זאת היתה נערה יפה ושמה גליניס. היא ידעה לשיר בקול כה יפה שכולם בסבי-בתה הפסיקו את מעשיהם ובאו לשמוע - בני האדם, חיות השדה וציפורים. גליניס היתה לא רק יפה אלא גם נחמדה וכולם אהבו אותה. לכפר הקטן, בו התגוררה גליניס, הגיע יום אחד בחור בשם גלין והוא היה עלם יפה מאוד שידע לנגן בנבל בצורה כה מקסימה שכל מי ששמע את נגינתו נאלץ לרקוד ולהמשיך עד שהמנגינה נפסקה. כשגלין וגליניס ראו זה את זאת הם התאהבו מיד והחליטו להתחתן ולהופיע ביחד בכל כפרי וערי וולס.

אבל קרה משהו איום, שאיים לקלקל את אושרם. בסביבת הכפר של גליניס היה הר גבוה שבו היו הרבה מערות. בתוך המערות האלה גרו כל מיני אנשים מוזרים וביניהם מכשף ומכשפה. המכשף, מרווין, גר במערה רטובה ופרוצה לרוחות, שלא נחשבה כמקום אידיאלי למגורים, אבל היה לה יתרון אחד - שכר הדירה היה נמוך. מרווין לא היה מכשף מוצלח ורוב הכישופים שלו התקלקלו משום מה. כשניסה להפוך אבן לעוגת שוקולד, הופיע תרד במקום עוגה; וכשניסה להפוך עכבר לפיל, העכבר הפך לנקניק בעל ארבע רגליים. כמובן שהעכבר דרש את הכסף בחזרה ונאלץ להסתתר עד שחזר להיות עכבר.

במערה השכנה לזאת של מרווין גרה מכשפה רשעית ויפה שקראו לה מורג. היא היתה מכשפה מוצלחת מאוד וכל כישופיה הצליחו עד כדי כך שמערתה היתה מצויידת בכל הדברים הנוחים והיפים - רהיטים, שטיחים, מנורות בדולח ופמוטי זהב. רק דבר אחד הפריע לשל-ותה של מורג וזה היה הידיעה שיש נערה יפה יותר ממנה - גליניס - ושכולם אוהבים אותה. גם מכשפות רעות רוצות שיאהבו אותן וקשה היה למורג להשלים עם העובדה שאנשים פחדו ממנה ולא אהבו אותה. ואם תאמרו שלו רק היתה מפסיקה להיות מכשפה, בוודאי היו אוהבים אותה, תדעו לכם שלהיות מכשפה זה מקצוע ולא קל לעבור ממקצוע למקצוע.

מורג החליטה לתפוס את גליניס ולהפוך אותה לצפרדע או לדג-מלוח. לכן היא התחפשה לאישה זקנה וחלשה וכשגליניס הופיעה בסביבה, אמרה לה בקול חלש: "אוי, יפתי החמודה, אומרים כולם שאת טובת לב ותמיד עוזרת לאלה שהם חלשים וזקנים. אני אישה זקנה שגרה לבדה במערה בהר גבוה. אפסו כוחותי ואיך אוכל לחזור למערתי הדלה?" גליניס ניגשה למכשפה המחופשת ואמרה: "בואי, סבתא, אעזור לך לחזור הביתה ובדרך אשיר לך שירי מו-לדת ואהבה." השתיים הלכו וכדי שלא תשמע את שיריה היפים של גליניס, סתמה מורג את אוזניה בצמר-גפן - אחרת אולי היו משפיעים השירים על ליבה הרע. כאשר הגיעו למערה

(המשך בע')

הציעה מורג לגליניס לטעום ממרק פטריות שהוא טעים ועוזר לקול. הפטריות היו כמובן מכושפות וגליניס נרדמה מיד. כשהתעוררה היא מצאה את עצמה בתוך כלוב והמכשפה מורג מדפדפה בספר מתכונים של איגוד המכשפים והמכשפות. "אולי אהפוך אותה לפרפר או אולי לערפל סקוטי או אולי לעכביש קטן או לסרטן על חוף הים..."

בינתיים באו כל החיות והציפורים שאהבו את גליניס לביתו של גלין וסיפרו לו שראו איך מורג המחופשת לזקנה המסכנה חטפה את גליניס התמימה. וינשוף אמיץ במיוחד, שהעז לעוף עד פתח המערה, ראה במו עיניו איך שמורג כלאה את גליניס בכלוב ומחפשת כיסוף איום ונורא.

מיד יצא גלין בריצה מהירה לעבר ההר הגבוה, כשעל כתפו תלוי הנבל שלו. בעזרת החיות שהכירו את כל קיצורי הדרך הגיע למערה ושם מצא את מורג העייפה ממלמלת: "איך להפוך נערה לסימן שאלה - זה כיסוף מתאים", ומיד החל גלין לנגן בנבל. מורג, המכשפה היפה, התחילה לרקוד. גלין ניגן יותר ויותר מהר ומורג בעל-כורחה רקדה יותר ויותר מהר - עד שהתמוטטה מאפיסת כוחות. גלין פתח את הכלוב והוציא את גליניס הישנה ונשא אותה בידי חזרה לכפר.

כשמרווין חזר מהופעה לא מוצלחת בתחרות מכשפים אזורית, הוא שמע קול אישה בוכה מן המערה הסמוכה. הוא נכנס ומצא את מורג שוכבת על הרצפה באותו מקום שבו התמוטטה והיא כולה בכי וייאוש. "אף אחד לא אוהב אותי. מה זה שווה שאני מכשפה מוצלחת, אם אף אחד לא אוהב אותי?" מרווין הרים את מורג מהרצפה, ניגב את דמעותיה במחטת גדולה ואמר לה: "אל תבכי מורג יקירתי, אני אוהב אותך ותמיד אהבתי אותך, אבל תמיד חששתי שלא תסתכלי בלא-יוצלח כמוני." מורג הסתכלה בו בפעם הראשונה וראתה אדם נאה והגון. כעבור כמה שבועות היו שתי חתונות בכפר על-יד ההר הגבוה. גלין וגליניס היו לזוג נשוי מאושר ומרווין נשא את מורג לאישה. במשך הזמן התידדו שני הזוגות והופיעו כ"להקת ההר הגבוה" בכל רחבי המדינה ואפילו בחוץ-לארץ.

פינת דודה ינטה

- דודה ינטה היקרה, שני בחורים התאהבו בי ומבקשים ממני להתחתן איתם. אחד הוא קיבוצניק והשני עירוני עשיר. מה עלי לעשות? - מבולבלת.
- למבולבלת היקרה שלום, אילו יכולת למצוא קיבוצניק עשיר, המצב היה פשוט. אבל מוטב לא לעסוק באשליות - יש תור ארוך להתחתן עם רווקי הגושרים. אני מיעצת לך להתחתן עם העירוני העשיר ולהביא אותו לקיבוץ. לא קשה, מה שבחורים מאוהבים יעשו למען האהבה לא יאומן.
- דודה ינטה היקרה, מרבים לדבר על חגיגת הארבעים ומזכירים בהקשר זה בְּרִנְשׁ. מה זה בְּרִנְשׁ? (על החתום) בת 16 ולא יודעת כלום.
- לבת שש-עשרה - מה זאת אומרת לא יודעת כלום? אין לך תעודה של גן חובה?!
- הלא כל תינוק יודע - ברנש בא משני מקורות: אנגלית Brunch (חיבור בין האותיות של ארוחת בוקר וצוהוריים) וכוונתו לארוחה שלא זאת ולא זאת. מי שבא לחדר-האוכל אחרי 9.45 בשבת אוכל ברנש מן השאריות שבמקרר של המטבח. המקור השני הוא מהאידיש: נוש = זלילה, כלומר בר-נוש - מי שזולל. המילה העברית המוצעת ע"י ועד הלשון המ-קומי לברנש היא חיבור האותיות של בוקר וצוהוריים - בוקיים (המיוחסת לשני בוקים).
- דודה ינטה, האם ידוע לך מה יהיה בתוכנית של חנוכת אולם ההתכנסות וההתפזרות? חתום: תרבותניק.
- תרבותניק, שלום. בטח שאני יודעת. אחרי שעתיים של ברכות ונאומים יעירו את הקהל בסקטשים: אלק, אלן ועיש יופיעו בתוכנית "שלישיית החשש הגובר" ואחרי זה יופיע צמד מרכזי המשק, מיכאל ושמואל, בשיר "לו הייתי רוטשילד".

(סוף בע' 10)

הכתבה הבאה נכתבה ע"י הלמידה של אולפן "אורן"
(בגרסה האנגלית) - כנראה לעיתון מקומי בארה"ב.
היא סטודנטית למשפטים באוניברסיטת פנסילוניה.
התרגום הוא לפי רוח הכתבה, ולא בדיוק מילולי.

"באתי לישראל ב-3 במאי 1988, למרות לחצים אדירים מצד המשפחה וחברים. לא גדלתי בסביבה ציונית - להפך. ניהלתי חיי פשטות וטוהר של יהודי בניו ג'רסי, המבקר בבית הכנסת פעם בשנה בימים הנוראים.
חחילת התעניינותי בישראל נעוצה בסיבות שעדיין לא נהירות לי. כשנכנסתי לספרייה האוניברסיטתית נמשכתי משום מה למחלקה מסוימת. החשיפה באמצעי התקשורת לאחרונה הגבירה את סקרנותי. רציתי לראות במו עיני. מצאתי את עצמי בישראל.
אחרי שהייה של ארבעה חודשים נדמה לי שמוטלת עלי האחריות להעביר למי שנשאר בבית את תפישתי של המציאות כאן. אולי אשעמם אתכם - כי אין היא סנסציונית כמו החד-שות. אולי היא תגרה אתכם ותגרום לכם מבוכה - כי אין היא פשוטה, לא שחורה או לבנה. המציאות שלי היא גיורא, "אחי" הקיבוצי, שנדבקה בו תווית של "אוהב ערבים" רק מפני שהוא אומר "תודה" או "בבקשה" לערבים כשהוא מפעיל מחסום-כבישים בעזה בתקופת המילואים שלו.
המציאות שלי היא לשבת במחסן של צה"ל, בחום מעיק, ולמלא תרמילים בחברת חיילים יש-ראליים. כמעט יצאתי מדעתי מרוב שעמום - במשך שלושה שבועות. החיילים עובדים בזה במשך שלוש שנים.
המציאות שלי היתה לרכב בסוסים עם עירית, "אחותי" הקיבוצית, בשבילי הגליל העליון, ששם שוכן הקיבוץ שלי.
המציאות שלי היתה בניתוב כל המבוכה והבלבול האלה אל עבודתי בכיתת האומנות, כי השתתפתי באולפן אומנות בשלושת החודשים האחרונים.
לפני שתטיל ביקורת על ישראל, מוטלת עליך החובה לראות במו עיניך. אני עוזבת את הארץ הזאת מבלבלת, מוצפת במאות דעות והשקפות על צדק ואי-צדק.
עכשיו יש לי דעה מוסמכת: אינני יודעת!

פמלה גרנד

(בינינו לבין עצמנו - סוף)

פינת הבנייה

שאלה: מדוע כל-כך הרבה חלונות באגף החדש של חדר-האוכל?
תשובה (ד"ר הירשנימוס זגג) : כדי לשמש אתגר לילדים בעלי סקייטים ולקיים את הפסוק "שבור את חלונותיהם של הגויים שלא ידעוך".
שאלה: האם יש סיבה מאחורי העובדה שאין באולם שום בית-שימוש?
תשובה (מפי פרופ' מתן כספי, לשעבר נשיא הבנק הבין-לאומי והראשון של ראש-פינה): לכל מי שמוכן לשכור נשכיר סירים קטנים. למי שלא מוכן תהיה בעיה.
שאלה: מדוע יש גג פח לתיאטרון שלנו?
תשובה (מפי יוסף סבסטיאן פח-מוסיקולוג): כדי שיוכלו לפתוח אותו בפותחן קופ-סאות בקיץ - שיטת האיוורור הזולה ביותר.
שבת שלום - אריק

Pamela Grand
34 New England Road
Maplewood, NJ 07040
U.S.A.

Law Student
University of Pennsylvania

I came to Israel May 3, 1988, despite great pressure from family and friends. I have not been brought up in a Zionist Environment, but on the contrary, have maintained the simple and untouched life of an upper class Jew in New Jersey who attends Synagogue on the High Holy Days.

My interest in Israel began for reasons still unknown to me. When I walked into the University Library, I found myself drawn to a particular section. The recent media hype heightened my curiosity. I wanted to see it for myself. Now I find myself in Israel.

Having been here for 4 months, I believe I have a responsibility back home to relay my perception of reality here. It may bore you, for it is not sensational like the news. It may challenge and disturb you, because it is not simple, or black and white, like the news. My reality is made up of the people and places that have touched me. My reality is Giora, my kibbutz brother, being labeled an Arab lover simply because he says 'please' and 'thank you' to the Arabs when he works the road blocks in Gaza during his reserve duty. My reality is sitting in an Army warehouse, under oppressive heat, stuffing duffle bags with the Israeli soldiers. I was bored out of my mind. I did this for 3 weeks. The soldiers do it for 3 years.

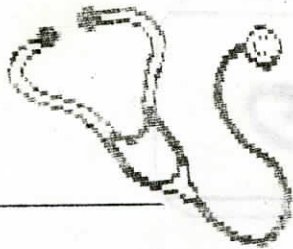
My reality has been riding hosres with Erite, my kibbutz sister, through the Upper Galilee, where my kibbutz, Kfar HaNassi, rests. My reality has been taking all of this frustration and confusion and having the opportunity to channel it into my art work on the kibbutz as I have been participating in an Art Ulpan for the past 3 months.

Before you criticize Israel, I believe you have a responsibility to see it for yourself. I walk away from this land confused, my mind flooded with the hundreds of opinions, rights and wrongs, I may now say with authority, I do not know.

לכל בית כפר הנשיא תודה על האירוח הארוך והשלם
שנתת לי ולמשפחתי המורחבת. למי שברך וחיך, ולאלו
שנתנו עזרה מיוחדת - תודה כפולה ומכופלת.
ועליחה לכל מי שחשמונו להם את המדרכות בטיולינו בשעות
הערב ברחבי הקיבוץ.

אני שמחה שגם לילדינו יש קשר חזק לקיבוץ זה, כך שיש
סיכוי שעוד תימשך השרשרת.
להתראות,

משפחת פרחי

ענייני בריאות.

שיניים

בשעה טובה חזר רופא השיניים מחו"ל ושוב אפשר לקבל טיפולים ובדיקות לפי הזמנה.

מרפאה

גם הרופא שלנו גמר את המילואים ויתחיל לעבוד אצלנו השבוע.

שתי האחיות, רחל ותמי, מתחילות להסתדר יפה במרפאה וגם בטי חזרה לעבודה אחרי כמה שבועות מחלה.

ושוב עלי לבקש מכל החברים שיתוף פעולה, סבלנות וסובלנות. העבודה במרפאה לא פשוטה, האוכלוסיה שלנו מאוד מגוונת - מספר רב של הורים מבוגרים, הרבה חברים בגיל מעל 55 - והרבה ילדים חמודים (כן ירבו!).

נשאר לי לאחל לצוות עבודה קלה ולכולנו שנה טובה ושנת בריאות.

רות גולני

נ.ב. האחיות הביעו נכונות לכתוב מפעם לפעם ב"דברי הכפר" תחת הכותרת "העיקר הבריאות" - והנה המאמר הראשון:

העיקר הבריאות.

לכל החברים - לבריאות!

עבר חודש מאז התחלנו את עבודתנו במרפאה. ההתחלה די קשה, אך עתה רצון טוב ובעזרתכם אנו מתגברות.

עדיין אין אנו מכירות את כל החברים בשמות הפרטיים שלהם ואם אנו מתבלבלות לפעמים - עימכם הסליחה.

במרפאה עדיין אין שעות קבועות לקבלת קהל וזאת אנו מקוות לשנות אחרי החגים.

כשהתחלנו את העבודה הופתענו לראות, עד כמה גדולים המשאבים הכספיים המופנים לקניית תרופות. כאשר ביררנו את הנושא, ראינו שחלק מהתרופות הנקנות - קנייתן אינה מוצדקת, היות ואפשר לקבל אותן בקופת-חולים, ואף אם אין בדיוק אותה תרופה יש לה תחליף - הן מבחינת הרכב התרופה והן התוצרת (יש מספר תרופות עם הרכב ואפקט דומה, אך שם התרופה שונה). אנו מקוות לצמצם עד כמה שאפשר קנייה בלתי-מוצדקת של תרופות ואנו מקוות שתקבלו זאת בהבנה.

אנו נקנה תרופות דחופות ותרופות שיש צורך לקחתן לפי הוראת הרופא ושאינן בקופת-חולים.

אנו מקוות להמשיך וליידע אתכם בענייני בריאות אקטואליים דרך העלון.

בהזדמנות זו רוצות אנו להודות לכל האנשים שעזרו לנו בקליטה, לבטי ולמייקל דוארי, למשפחות פרנקלין וואלך, לרות גולן ולדייר ג'ים שלום.

ולכל שאר החברים מאחלות אנו שנה טובה ובריאה.

מאחלות

תמי ורחל - אחיות המרפאה

פינת חן.

לפני חמש שנים הוקמה פינת ההאזנה הצנועה שלנו בחדר וייצמן ומאז ג'ק גולן שמר עליה וניהל את כל הסידורים הדרושים לתפעולה. אוסף התקליטים גדל לאט אבל בטוח והציוד האלקטרוני משרת את ציבור משתמשינו בנאמנות. לאחרונה הרגיש ג'ק שאין לו די זמן פנוי לקיים את פינת ההאזנה. הסכמתי להחליף אותו עד שתנאי העבודה שלו יאפשרו את חזרתו.

ברצוני להוסיף כמה מילים בקשר לרכישת תקליטים. התיאבון להגדיל את האוסף שלנו (והוא בהחלט אוסף יפה) עולה בהרבה על האמצעים. יכולתי לקנות השנה מספר קטן של תקליטים, ואלה הם:

וישניאבסקי: קונצ'רטו לכינור מס' 1, קונצ'רטו לכינור מס' 2 (וישניאבסקי מלחין פולני מהתקופה הרומנטית של המאה ה-19. המוסיקה שלו ערבה מאוד לאוזן) גונו: מיסה סנט ססיליה. (אף הוא מלחין מהתקופה הרומנטית וזאת יצירתו הדתית החשובה ביותר).

י.ס. באך: האורטוריו לחג המולד (3 שעות של מוסיקה כנסייתית נפלאה).

אלגר: קונצ'רטו לצ'לו; וריאציות "אניגמה" (שתי יצירות מופת מאת המלחין האנגלי מסוף התקופה הרומנטית).

בריטן: טכס הקרולים; 7 קרולים אנגליים (ביצוע של זמירות חג המולד מקוריות ומסורתיות מפי מקהלת הנערים של וינה. יצירה יפהפיה).

קצת מזה וקצת מזה ובסך-הכל מעט מאוד. לכן החלטתי לפנות אליך, אולי יש לך באוסף הפרטי שלך תקליטים במצב טוב שחדלת להשמיע אותם או שמעולם לא שמעת אותם. אני מאוד מעוניין לבחון כל תרומה לפינת ההאזנה ואם היא תמלא את החסר שם, אקלזט אותה לאוסף ונהיה כולנו אסירי תודה לך. ואז ניגש למלאכה, נפתח את הארון/הארגז ונעבור על האוסף...

בתודה ולהשתמע - ג'וני פרנק

תודה, תודה, תודה!

לאחר שנתבשרנו שלא נקבל השנה שום סיווד בכיתה (כיתת "סיני" או מהיום - "תלתון בוגר") למרות שמצב קירות מסויימים היה בלתי נסבל ואף-על-פי שמקורות שונים הורדו מדפים, מגירות וכו' - לא התיאשנו ופנינו להורים - האם הם מוכנים לעזור בנושא.

ואכן, בניצוחו של איזק, שדאג לכל האביזרים הנחוצים: כלים, צבע, סולמות וכו', התבצעו שני גיוסים בערבים והאזורים ה"קריטיים" סויידו בצורה נפלאה ע"י כמה אבות ואיזק, כמובן.

אז הרבה תודות ל:- איזק, סטיב פינק, אבי פרס, אורי גולן, ויקטור, אילן גינת ואד טלברג, שתרו מזמנם ומרצם לכיתה.

מודים מאוד: שאולה ומיכל דדוש

ובוודאי - הילדים

צמצום בהוצאות אש"ל.

מאחר ואנו עוסקים היום בצמצומים וקיצוצים דרסטיים, עלה בדעתי שיש סעיף שבו לא נגענו לגמרי ויש דווקא שם מקום לחיסכון רב. כפי שברור מן הכותרת - כוונתי להוצאות אש"ל.

ברשותה של המזכירה קיבלתי מהנהלת החשבונות פירוט של הוצאות האש"ל במשך חודש אחד. הפירוט לא היה שמי, אלא לפי סעיפים, כמו בניין, ריכוז משק, חינוך, בריאות וכו'. מצאתי שההוצאה החודשית הגיעה ל-6000 ש"ח. בדיקה של חודש נוסף ע"י ג'וני הרמץ הגיעה ל-5000 ש"ח. ז.א. הוצאה שנתית ממוצעת של 60,000 ש"ח ויותר.

לא הבאתי בחשבון לימודים מלאים, צבא או מילואים, שלפי הצעתי לא ייכנסו לאותה מסגרת. כן כללתי את כל ההוצאות של בעלי התפקידים - אך ללא המפעל. אם נתקבל הצעתי בעיקרון - נחיל אותה גם על המפעל ואז החיסכון יהיה גדול יותר.

אני טוענת שכל חבר, יהיה זה מי שנוסע בענייני עבודה, בריאות, השתלמויות, חינוך, ריכוז משק, בניין, עזרת קרובים או כל נושא אחר, יכול - בתקופת מצוקה - להסתפק בהוצאה קטנה בהרבה ממה שאנו מקציבים היום. נאזר - 8 ש"ח ליום במקום 16. אפשר לעשות מה שכל אדם שאיננו קיבוצניק עושה: לקחת סנדוויצ'ים. 8 ש"ח ליום יספיקו בהחלט לכמה כוסות קפה או שתייה קרה, בהתאם לעונה.

אני יודעת שהחלטה כזאת תהיה החלטה דרקונית, אך האם לקצץ בלימודים איננו דרקוני? האם לקצץ בהוצאות ועדת החברה ולאכזב חברים המחכים בכליון עיניים לתורם לקבלת פריט זה או אחר - האם זה לא דרקוני? התרגלנו לכך שכאשר אנו נוסעים העירה, אנו מקבלים תקציב לאכול במסעדה (נכון, לא במסעדת יוקרה!). זה היה טוב פעם, כשהפרוטה היתה מצויה. היום, כשאנו מקצצים כמעט בבשר החי, מדוע נמשיך לנהוג בסעיף זה כמו עשירים? כל זה בתנאי שמדובר לא רק בחבר הפשוט, אלא בבעלי תפקידים גם כן, אחרת רק ניצור פער בין אלה שנוסעים בדרך-כלל די בקביעות, עם תקציב "גדול", לבין בני העם הפשוט, שנשלחים מפעם לפעם העירה בעניינים שונים, המופרים מטעם המשק (כמו בריאות, ימי עיון וכו'), אך לא בתפקיד.

אני מדגישה במיוחד נקודה זאת, כי כשהבאתי את הצעתי לוועדת החיסכון, הוחלט שם, כמעט פה-אחד, לאמץ אותה, אך לא לגבי בעלי תפקידים. וזאת, לדעתי, תהיה שגיאה חמורה. בנוסף שזחתתי עם אנשים רבים שתמכו בדעתי, מלבד במקרה של כמה בעלי תפקידים שרצו לבלוע אותי חיים.

לסיכום, הצעתי היא כזאת:

- (א) חבר שנוסע העירה ליום רגיל: 8 ש"ח
ליום רגיל + ארוחת ערב - 13 ש"ח
- (ב) חבר שנוסע עם לינת לילה: ליוו הראשון לפי הצעה א' וליום השני תקציב מלא כפי שמקובל היום, כי קשה לקחת סנדוויצ'ים ליומיים.
- (ג) מי שחייב לשהות מחוץ למשק 3 ימים בשבוע או יותר, ימשיך לקבל הוצאות כפי שנהגנו עד כה, כי מטרתנו היא לחסוך אך לא "להרוג" חברים.
- (ד) נסיעות לצפת, לטבריה או לקרית-שמונה - אין צורך לתת תקציב כלשהו, מלבד במקרים של נסיעה בצום. במקרה כזה אפשר להסתפק בתקציב לכוס קפה + סנדוויץ' מהבית.

היום, כשאנו חונקים את עצמנו בקיצוצים מכל הצדדים, הבה ולא נישאר נדיבים דווקא בסעיף זה. אני מאמינה שנוכל לחסוך בין 25 ל-30 אלף ש"ח, בתנאי שרשימת היוצאים מן הכלל תהיה קטנה ביותר.

צפורה

בעקבות המרכז לקראת הבחירות.

ה ר ה ו ר י מ א י ש י מ

ישיבת מרכז התקיים האחרונה התקיימה בסימן הבחירות ההולכות וקרבות. באופן כללי קיימת חרדה בתנועה הקיבוצית, שמא מפלגת העבודה לא תזכה וח"כינו לא ייכנסו לכנסת לייצג גם אותנו.

באשר למקומה של התנועה הקיבוצית במערכת הבחירות, יש בעיות! הקיבוץ איננו נחשב כנכס אלקטורלי במפלגה ובנוסף לכך התנועה הקיבוצית חוששת בירידה בתמיכת חבריה במפלגת העבודה, ירידה העלולה להתפרש כהפרת אמון מצד התנועה כלפי המפלגה.

קיימים חילוקי דיעות באשר לסוג המעורבות של חברי קיבוצים במערכת הבחירות, כאשר עיירות הפיתוח, הסמוכות לקיבוצים, דוחות נוכחות חברי קיבוצים בטענה, שרק לקראת הבחירות הם מופיעים אצלם. במציאות קיים גרעין קטן של חברי קיבוצים מסורים שעובדים במשך כל השנה במסגרת "השילוב האזורי" ואלה שייכים לנוף המקום. עבודתם מועילה בעת בחירות, אבל הן מהווים עלה תאנה בלבד לגבי התנועה בכלל, כאשר עבודתם בד"כ זוכה למעט פרסום ומעט אהדה מצד התנועה. חברים אלה מהווים בעצם חוד החנית, כאשר החנית יותר דומה לגפרור.

האמת הקודרת היא, שמיעוט חברי קיבוצים מעורבים באיזור, כאשר החבר המצוי איננו מעוניין במתרחש מחוץ לקיבוץ. לגבי רוב חברי הקיבוצים הבדלנות היא חלק מסגנון החיים. בדלנות זו הופכת אותנו לנכים מבחינה פוליטית.

ובכל זאת? לדעתי, פעילותנו מצטמצמת לשני תחומים: פנים-קיבוצי ולוגיסטי ביום הבחירות. בתחום הפנים-קיבוצי יש להתארגן ולנהל מסע בחירות למען מפלגת העבודה, כדי לשכנע את "הקול הצף" אצלנו ולהצביע מערך, כי "בנפשנו" הדבר. באשר ללוגיסטיקה (מכוניות ונהגים ביום הבחירות) לזה אנו טובים!!

אריה ב.

פִּינֹת הַסֵּרֵט הַעֲבוּעִי

R A N

שם הסרט: ר א נ

אורך הסרט - 161 דקות

בימוי: אקירה קורוסוואה

משחק: טאטסיה נאקאדי, אקירה טראו, צ'ייסוקה ריו.

ראשית כל אני רוצה לציין, וזאת לפני שאני כותב ולו גם מילה אחת על הסרט, שזהו סרט שחובה לראותו כמה פעמים, כראוי ליצירה בת אלמוות, ושנית אני רואה חובה לעצמי לאזכר שזהו סרט קשה, יפני, שבו תפיסת הזמן שונה משלנו, ולכן ראוי לישון טוב בצוהרי-שבת כדי שאפשר יהיה לצפות בסרט רגננים ומוכנים למשימה.

ועכשיו לסרט. "ראן" הוא הגירסה היפנית של הבמאי הגאון קורוסוואה ל"מלך ליר" של שייקספיר. אך כמו כל סרט אחר שעשה קורוסוואה, זוהי יצירה עצמאית שעומדת בפני עצמה. ואפילו מעניקה ממדים ותנופה חדשים לסיפור המקורי. קורוסוואה הוא קולנוען שמצייר בצלולויד. השימוש שלו בצבע ובקומפוזיציה הם עבודת אמן. (יצא לי לראות תערוכת רישומים בצבע שרשם קורוסוואה כאשר תיכנן את סצנות הקרב שבסרט הזה, והוא באמת יודע לצייר).

סצנות הקרב האדירות שבסרט הן הישג קולנועי ויזואלי, וכמובן גם המרכיב האחרון - הצליל, מתוכנן ומחושב עד הפרט האחרון.

מאחר וברור לי שרק אוהדים מעטים יגיעו לצפות בסרט, כראוי לסרט יפאני, תרשו לי להבליט למענם דמות אחת מן הרבות שמופיעה בסרט - ליצן החצר קיואמי, שמלווה את המלך הזקן בכל תלואותיו. זהו שחקן שמציג לנו הפגנת משחק שנתקלתי במעטות כמוה. רק לראות איך הוא בונה את מערכת היחסים המורכבת שלו עם המלך המזדקן ולבכות מתענוג. בקיצור, סרט מופת של הגדול מכולם, שמצליח גם לרמוז לנו בין השאר, שהאופנות היא בת לווייתו הקבועה של המוות (המוקיון והמוזיקאי העיוור). תעשו לעצמכם טובה ולכו לראות את הסרט. סרט קשה, אבל שווה כל מאמץ. בשבוע הבא - "המשימה", בעוד שבועיים "שם הורד".

ר. (רן-ליר) סרטים

* For our festive meal at Rosh Hashanah Alec promises us that we shall be able to use the "addition" already - but in order to change the ceiling, air-conditioning etc. in the big part of the dining-room he intends to throw us all out for the whole week of Sukkoth! We'll have to build a big Sukkah this year.....

* Did you manage to see the "end-of-Ulpan" exhibition last week-end? It took a bit of walking, as each class displayed their wares in a different place. The standard was lower than the teachers had hoped, but that was because instead of artists, the pupils that arrived for this "art-Ulpan" were actually amateurs. The next Ulpan starts on the 15th.

* Elisha Wolfin is back from Canada, where he worked in a Jewish summer-camp.

* Welcome home, also, to Daniella Rachmani, after a year at a young kibbutz.

* Elisha's brother, Yochai, is also leaving us this week, in order to do a year's movement-work in Haifa before the Army.

* Ruth Ney has gone on a "busman's holiday" for a month in England. Apart from enjoying the climate and the countryside, she intends to visit as many theatres and puppet-shows as she can manage.

* Yoseph and Kochava's oldest daughter, Alizah, has returned from abroad with her family. They intend to settle in Haifa. Dalya and the boys, on the other hand, have gone back to England.

* A good journey and welcome home, whichever applies, to all - and to the arrivals I must add Yoav Eder and family, and Yoram ben-Chaim and family. Lovely to see them all, and we are of course hoping for a further influx on the week-end before Sukkoth. Oops, nearly forgot Danya, sister of Margalit ne Cohen, who arrived specially to take part in her twin-sister's wedding, which was held in Kibutz Regbah. By the way, the Cohen family cordially invites you all to drink l'chaim at the pool on Friday night.

* Johnny Frank has taken over from Jacques Golan as Master of the Music Corner in the Weizmann Room. He has acquired several new records of both classical and modern music, and is willing to look at any records you may want to get rid of...

* Jacky is back - in case you have tooth-ache.

Shabbat

Shalom
Jae

HAPPY BIRTHDAY

4/9/88 Mordcai Bn Nathan

Hadass Cohen

Colin Greenberg

5/9 Vanessa Waissbort

Ya'ir Ben Ze'ev

Stephanie Rifkind

Erez Marciano (Gershman grandson)

Daniah Chait

Brenda Smith

6/9 Kalman Lachovitz

Noam Shein

Margalit Samberg

Alinah Farchi (Waterman
granddaughter)

Avidan Fink

7/9/88 Sari Shuval

Set Heeres

Ofra Mashiach

Yonit Blumenthal

Rachel Rifkind

8/9 Yitzchak Ben-Dor

Chanita Ben-David

Shlomo Beller (Tenna grandson)

Yif'at Farjun

9/9 Mossy Ha-me'iri

10/9 Mrs. Esther Black

Judy Barak

David Devons

Tomer Markovitz (Shein grandson)

HAPPY ANNIVERSARY

5/9/88 Raymond & Reuven Guter

6/9 Reggie & Jason Pearlson

7/9 Reenah & Yo'av Eder

9/9 Irit & Le'or Schwartzman

MAZAL TOV from all of us to Danyah and Danny
The extended Cohen family
and especially Savta Berman
on the occasion of their W E D D I N G.

FILM OF THE WEEK - R A N

A Japanese film, nearly three
hours in length, based on
Shakespeare's King Lear.
Dudu writes about it in
superlatives, and says it is
a "must" for any serious
film-lover.

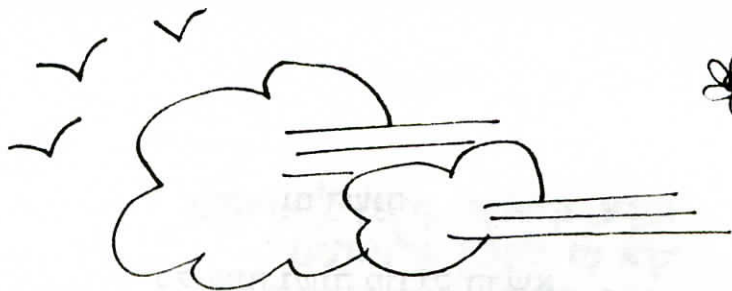
ערה"ש תשל"ט

שנה טובה

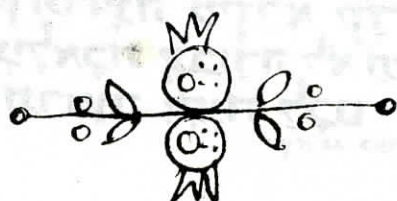
כפר הנשיא

הַקִּיץ עָבַר
הַחֹם הַגָּדוֹל
שָׁנָה חֲדָשָׁה
בָּאָה לָכֵל
רוּחוֹת מְנַשְׁבוֹת
נִדְדוֹת צִפְרִים
הוֹלְכִים וּבָאִים
הַיָּמִים הַקָּרִים
הַבֵּיטוּ וּרְאוּ
קִטְנֹתֵי אֲתֵמּוֹל
הַקִּיץ עָבַר -
וְאֵי כָבֵד גָּדוֹל
שָׁנָה חֲדָשָׁה
הַתְּחִילָה הַיּוֹם
הִיא נָא טוֹבָה
וּבּוֹאֵךְ לְיִשְׁרָאֵל

ט. כ. ב.

גם השנה

כל שנה ושנה מוריק הדשא
ועולה החמה ויורד המטר.
כל שנה ושנה אדמה מתחדשת
מלבין החצב ומזהיב ההדר.
כל שנה נולדים אנשים לרוב
לדמעות ולצחוק לאחווה ושנאה.
יש משהו הרוצה רק טוב
גם השנה.

לאה גולדברג

ובחדש השביעי
באחד לחדש
יהיה לכם שבתון
זכרון תרועה מקרא קדיש:
כל גילאכת עבודה לא תעשו.
יום תרועה יהיה לכם
יזקרא כג. בעזבר כט.

תקע בשופר גדול לחירותנו.
 שא נס לקבץ גלויותינו.
 וקרב פזורנו מבין הגוים
 ונפוצותינו כנס מירכתי - ארץ
 הביאנו לציון עירך ברנה
 ולירושלים בית מקדשך. בשמחת עולם
 וכל הרשעה כלה כעשן תכלה
 כי תעביר ממזלח זרון מן הארץ.
 תפילה לדאש השעה.

תקיעת שופר -

תקיעה, שברים, תרועה, תקיעה.

אבינו מלכנו חננו ועננו.
 כי אין בנו מעשים. עשה עמנו צדקה
 וחסד והושיענו.

מן החפלה / עממי

חשבון נפש

אגד קמרים, איילת השחר, רח"ש תשמ"ז

במה אני עומדת לפניכם היום?
סלחו לי אם כשלתי
התעצלתי
השתבללתי
התעלמתי
אם דחיתי יד מושטת לשלום או לעזרה,
אם הייתה עיני צרה,
אם בזיתי שי -
מה הייתי השנה, מה היו חיי?
גם שתלתי
גם גידלתי
גם הגשתי פרח
גם ברכתי
וחייכתי אל עובר בדרך
גם סעדתי כשל
גם ניהמתי אבל
גם היטיתי כתר וביחד אתכם -
זאת פעלתי השנה, אלה הם חיי,
כל אחת ואחד מאתנו, היושבים הערב כאן
חשבון יש לו בליבו: מה קלקל ומה תקן
מה קבל ומה נתן
כל אחד מזג טיפה לכוסנו המשותפת
עד מלאה שנה כחוק
נברך על זה המזג ועל המר והמחוק.
ונתחיל מהתחלה
כי עיקרו של חשבון לא לאחור
כי אם קדימה - הלאה:
על הטוב אחזור אשנה
את הרע אשנה
בהתחדש שנה.

שיר תשרי
מלים: רחל שפירא
לחן: דני עמיהוד

השמים משתנים
לעיני החקלאים
השכנים מתכוננים
לזמרים הנוצאים.

מישהו חושב עליך
ורושם את מעשיך
בוא הביתה במהרה
עם הרוח הקרינה...

מנודינות מבשילות
בפרדס במועדן
המורות משתעלות
והולכות לישון מקדם.
מה יקרה ומה יחלוף
שואלים הכתבים
כשלאורך כביש החוף
מתנצבים החצבים.

כבר ראיתי נחליאלי
ואולי זה סתם נדמה לי
עוד חמסין ושכר אחמול
גם החופש הגדול.
מה בעיתוני הערב
מכשרת הכותרת
בוא הביתה במהרה
עם הרוח הקרינה...

Handwritten signature

ברכת הגאזכירה

בראש השנה

מלים ולחן: נעמי שמר

א.

בראש השנה
בראש השנה
פרחה שושנה
אצלי בגינה
בראש השנה
סירה לבנה
עגנה לה בחוף
פתאום

x2

בראש השנה, בראש השנה
לבנו ענה כתפילה נושנה
שיפה ושונה
תהא השנה אשר מתחילה לה
היום.

ב.

בראש השנה
בראש השנה
פרחה עננה
ברקיע הסתיו
בראש השנה
כנר נשמה
עלה בשדה
חצב

x2

בראש השנה, בראש השנה,
לבנו ענה, כתפילה נושנה
שיפה ושונה
תהא השנה
אשר מתחילה לה
עכשיו...

ג.

בראש השנה, בראש השנה,
פרחה מנגינה
שאיט לא הכיר
וחור יממה הזמר המה
מכל חלונות העיר...

בראש השנה, בראש השנה,
לבנו ענה כתפילה נושנה
שיפה ושונה, תהא השנה
אשר מתחילה לה
כשיר.

נגן

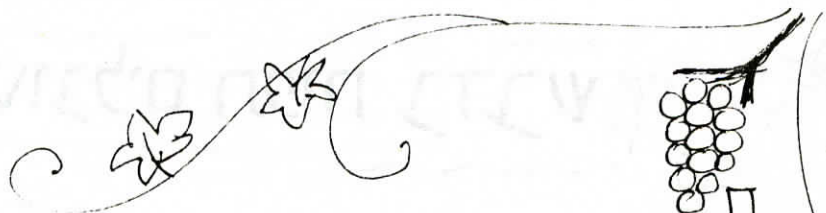
2) ישמחו השמים
ותגל הארץ

2) ירעם הים
ירעם הים ומלואו.

מה מתחרז עם תשמ"ט [ילדי נעורון]

ברכות ילדי ג' לקיבון.

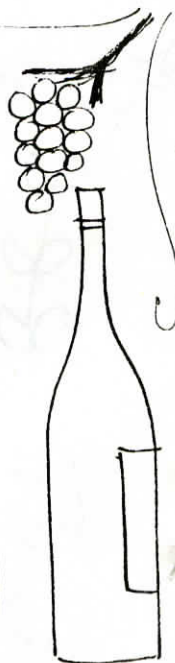

קידוש לראש השנה:

ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן.

ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם,
אשר בחר בנו מכל עם
ורוממנו מכל לשון וקדשנו במצוותיו.
ותתן לנו ה' אלהינו את יום הזכרון הזה,
יום תרועה, מקרא קודש זכר ליציאת מצרים.
כי בנו בחרת ואותנו קדשת מכל העמים.
ודברך אמת וקיים לעד.
ברוך אתה ה' מלך על כל הארץ,
מקדש ישראל ויום הזכרון.

ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם
שהחיינו וקימנו והגיענו לזמן הזה.

תכלה שנה וקללותיה
ותחל שנה וברכותיה
לחיים ולשלום

יהי רצון שתחדש עלינו
שנה טובה ומתוקה.

טובלים תפוח בדבש.

פזמון

שנה הלכה, שנה באה,
אני כפי ארימה:
שנה טובה לך, אבא,
שנה טובה לך, אמא!

שנה טובה ...

שנה טובה לכל עמל
כניר וגם במלט.
שנה טובה ומתוקה
לכל ילדה וילד.

שנה טובה ...

ל.קיפניס / נ.נרדי

וכך היחה תפילתו של כהן גדול
בצאתו מבית קדש הקדשים:

יהי רצון שתהיה השנה הזאת
הבאה עלינו ועל עמך בית ישראל

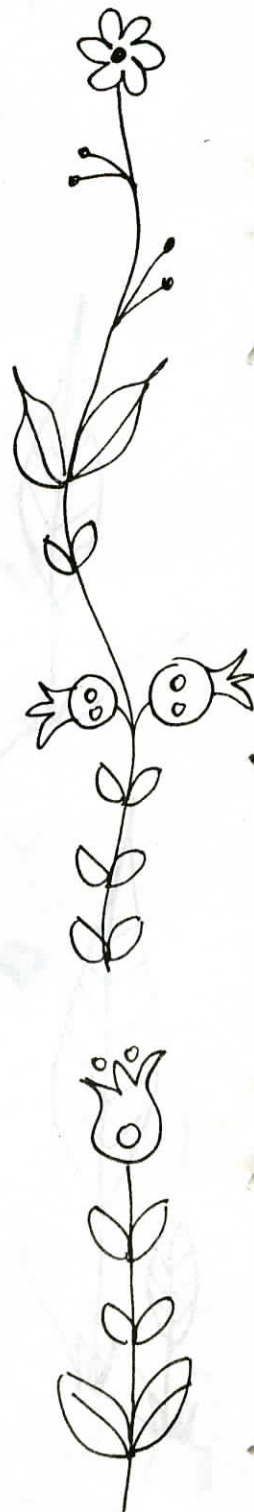
שנת אסם
שנת ברכה
שנת גזרות טובות
שנת דגן תירוש ויצהר
שנת הרוחה והצלחה
שנת חיים טובים
שנה טלולה וגשומה
שנה ימתיקו מגדים חנוכתם
שנת לחמנו ומימנו תברך
שנת שובע ושנת עונג
שנת פרי בטננו ופרי אדמתנו תבורך
שנת קמנו תכריע
שנת שלום ושלוה
שנת תולידנו קוממיות לארצנו
שנה שלא יצטרכו עמך ישראל
זה לזה ולא לעם אחר בנותך
ברכה במעשי ידיהם

מזרה ישראל יקבצנו
ושמרו פרועה עדו

אלה חמדה לבי

אלה חמדה לבי
חוסה נא ואל נא תתעלם

2) אלה חמדה, חמדה לבי
2) חוסה נא ואל נא תתעלם.

שירו של אבא / נעמי שמר

אם בָּהֶר חֲצַבְתָּ אֶבֶן
לְהִקִּים בְּנֵי יוֹ חֲדָשׁ
(בָּהֶר חֲצַבְתָּ אֶבֶן
לְהִקִּים בְּנֵי יוֹ חֲדָשׁ)

לֹא לְשׂוֹא אֶחֱי חֲצַבְתָּ
לְבְנֵי יוֹ חֲדָשׁ
כִּי מִן הָאֲבָנִים הָאֵלֹה
יִבְנֶה מִקְדָּשׁ.

יִבְנֶה, יִבְנֶה, יִבְנֶה הַמִּקְדָּשׁ
יִבְנֶה, יִבְנֶה, הַמִּקְדָּשׁ.

אִם בָּהֶר נָטַעְתָּ אֶרֶז
אֶרֶז בְּמָקוֹם דְּרָדָר
(בָּהֶר נָטַעְתָּ אֶרֶז
אֶרֶז בְּמָקוֹם דְּרָדָר)

לֹא לְשׂוֹא אֶחֱי נָטַעְתָּ
בְּמָקוֹם דְּרָדָר
כִּי מִן הָאֲרָזִים הָאֵלֹה
יִבְנֶה הַהֵר.

יִבְנֶה, יִבְנֶה, יִבְנֶה הַהֵר
יִבְנֶה, יִבְנֶה, יִבְנֶה הַהֵר.

אִם לֹא שָׂרַף לִי שִׁיר עֲדִין
שִׁירָה לִי מִזְמוֹר חֲדָשׁ
שֶׁהוּא עֲתִיק מִיּוֹן
וּמִחֹק מִדְּבָשׁ.

שִׁיר שֶׁהוּא עֲתִיק מִיּוֹן
וּמִחֹק מִדְּבָשׁ
שִׁיר שֶׁהוּא כָבוֹד אֲלָפִים
וּבְכָל יוֹם חֲדָשׁ.

יִבְנֶה, יִבְנֶה, יִבְנֶה הַמִּקְדָּשׁ
יִבְנֶה, יִבְנֶה, יִבְנֶה הַמִּקְדָּשׁ.

סעודה

פזמון

פתשרי - נתן הדקל
 פרי שחוט נחמד
 פחשון - ירד יורה
 פכסלו - נרקיס הופיע
 פטבת - פדד
 ובשכט - חמה הפציעה
 ליום אחד
 פאדר - עלה נוחח
 מן הפרדסים
 פניסן - הונפו פכח
 כל החרמשים
 פאיר - הפל צמח
 פסיון הכפיר
 פתמוז ואב - שמחנו
 אחר קציר
 פשרי - חשון - פסלו - טבת
 חלפו חלפו ביעף
 גם שכט אדר - ניסן - אייר
 סיון - תמוז - ואב
 ובבא אלול אלינו
 ריח סתו עלה
 והתחלנו את שירנו
 מהתחלה

נעמי שמר

פזמון

בלילה על הדשא

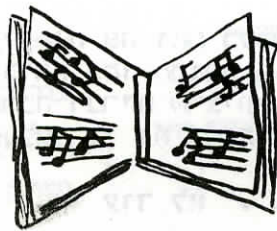
השיר אסתר ניצב
הלחן • רחובלום

נָשַׁב בְּהוֹץ; כָּל־כָּךְ יָפָה, יָפָה הַלֵּיל.
נָשִׁיר רָעִים, נָשִׁיר לְקוֹל צִלְיִל מִיָּתֵר.
שִׁירִים פְּשׁוּטִים, שִׁירִים יָפִים עַל אֲהָבָה וְקִיץ
שִׁירֵי הַלֵּב הָהֵם, שִׁירֵי הַלֵּב הָהֵם שְׁאִין כְּמוֹתֵם.

וְאַל תִּשְׁאַל עַל מָה נִפְשִׁי עֲכָשִׁיו רוֹגֶשֶׁת
הֵן אֵין דְּבָר אֲשֶׁר אֲהַב, אֲהַב יוֹתֵר
מִכֶּךָ לִשְׁכֹּב, מִסֶּתֶם לִשְׁכֹּב בְּלִילָה עַל הַדֶּשֶׁא
לְהִתְבּוֹנֵן בְּכּוֹכְבִּים, לְהִתְבּוֹנֵן וּלְזִמֹּר.

כַּפֶּת כּוֹכֵב, הָאִירִי לִי פָנֶיךָ
אָשׁוּט אֲלֶיךָ בְּמִפְרָשׁ גַּעְגּוּעִים
אֵלֵי הַטּוֹב (אֵלֵי הַטּוֹב)
מָה שִׁמְתָּ בּוֹ, בְּקִיץ
אֲשֶׁר הוֹפֵךְ, אֲשֶׁר הוֹפֵךְ אוֹתָנוּ כֵּת מִשְׁגָּעִים

בְּמִקְהָלָה לִילִית שֶׁקָּטָה וּמֵאֲלִתֶּרֶת
שָׁרִים שְׁלֹשָׁה, שָׁרִים גַּם אַרְבָּעָה קוֹלוֹת
וְהָרַעוֹת, וְהָרַעוֹת כָּגַל אָפֶל עוֹבֶרֶת
וּמִלְטָפֶת חֶרֶשׁ, מִלְטָפֶת חֶרֶשׁ קִלְלוֹת.

צפרים נודדות

השיר : טהרילכ
הלחן : א נצר

עם הסתו חורו הצפרים
מעבר המדבר מעבר הקרים
והוא ראה אותה על הענף
והיא כחולת-נוצה. והיא דקת-כנף.

זה היה עם בוא הסתו
הוא אותה כל כך אהב
היתה יפה כמו בשירים.
כמו בסתו הצפרים

הוא בנה לה קן מעשבים.
והיא לקטה זרעים מתוך הרגבים
והוא שרק לה שיר של אהבה
והיא נתנה לו שי - נוצה מתוך זנבה
זה היה עם בוא הסתו

יבחרוף בין שקיעות וקור
בשקו הם זה לזו מקוראלי-מקור
יעת חמה זריחה מתוך ענן
הם עפו שכיירים אל הורש ואל גן
זה היה עם בוא הסתו

עת חור אביב אל הכפרים
הוא שב אל המדבר והוא אל הקרים
ורוח שעבר בגן מצא
כצל עציר החורש פרח ונוצה.
זה היה עם בוא הסתו

יש פרחים

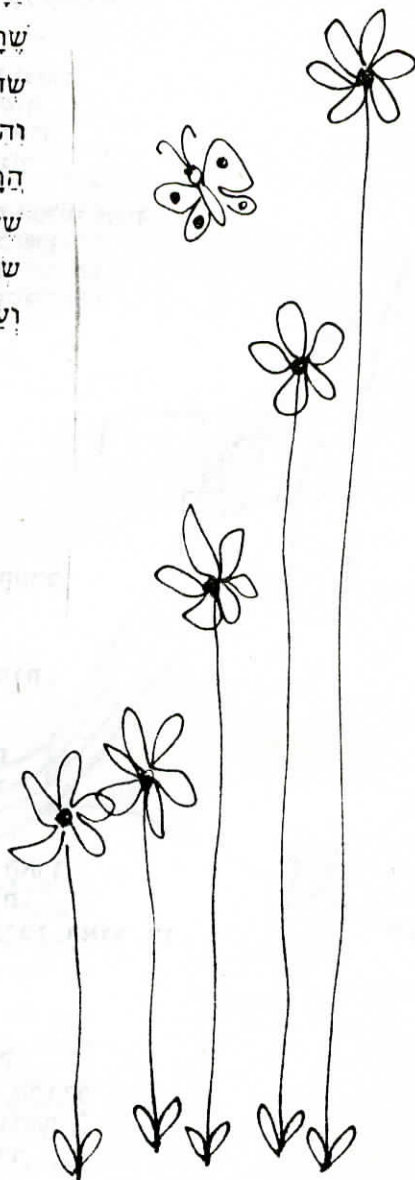
השיר: נ. יונתן
הלחן: מ. אמריליו

הִרְאִיתָ אִיזָה יָפִי
שֶׁרָעַד בְּרוּחַ סִתּוֹ?
שָׁדָה זָהָב דָּעַר בְּאֶפֶל
וְהַדְלִיק נֵרוֹת חֶצֶב.
הִרְאִיתָ אִיזָה אָדָם
שֶׁצָּעַק לַמְרַחֲקִים?
שָׁדָה דְּמִים הִנֵּה שָׁם קֹדֶם
וְעִכְשָׁיו הוּא שָׁדָה פְּרָגִים.

אֵל תִּקְטֹף, נַעֲרִי,
יֵשׁ פְּרָחִים, שְׁבִנֵי חֲלוּף,
יֵשׁ פְּרָחִים, שֶׁעַד אֵין סוּף
נִשְׁאַרִים בְּמִנְגִּינָה.
אֵל הַקֹּטֵף, נַעֲרִי
יֵשׁ פְּרָחִים, שְׁבִנֵי חֲלוּף,
יֵשׁ פְּרָחִים, שֶׁעַד אֵין סוּף
עִם הַמִּנְגִּינָה.

הִרְאִיתָ מָה הַשְׁחִיר שָׁם?
שָׁדָה קוֹצִים הוּא, נַעֲרִי!
שֶׁהִיָּה עֲזוּב כְּקִיץ
וְעִכְשָׁיו הוּא שָׁדָה חֲרִישׁ.
הִרְאִיתָ מָה הַלְכוּ?
נַעֲרִי, זֶה שָׁדָה בּוֹכִים
דְּמֻעוֹתָיו הִפְכוּ לֶאֱבֹן
אֲבָנָיו בָּכוּ פְּרָחִים.

אֵל תִּקְטֹף, נַעֲרִי, ...

סליחות

מלים לאה גוריון
רחן ענדל לור

באת אלי את עיני לפקה.
וגופך לי מבט וחלון וראי.
באת כלילה הבא אל האח
להראות לו בחשך את כל הדברים

ולמדתי שם לכל ריס וצפרן
ולכל שיערה בבשר החשוף
ורוח ילדות רוח דבק נארו
הוא ניחוח לילו של הגוף

אם היו ענויים – הם הפליגו אליך
מפרשי הלכך אל האפל שלך
תנני ללכת, תנני ללכת
לכרע על חוף הסליחה

אור וירושלים

מלים ולחן: יוסף שריג

השקט שוב צונח כאן משמי הערב
כדאית דיה מעל התהומות
וקרו אדמה נושקת להט חרב
את הפסגות, המגדלים והחומות.

ראיתי עיר עוטפת אור
והיא עולה בשלל צבעי הקשת
והיא נוגנת בי כנבל העשור
ראיתי עיר עוטפת אור.

הנה זוחל הצל מבין גבעות הארץ
קרוב בסתר כאוהב אל השכונות.
ומול פניו קריצות, רבוא עיני האור הן,
לפתע נפקחו אליו כנפצמות.

ראיתי עיר ...

בדומית אשמרת אחרונה נושמת
ובקטיפת שחקים רסיס אחרון מחויר
אך שחר כבר כפת זקב שלה אודמת
למגעו החם, הרך של אור צעיר.

ראיתי עיר ...

בוא אתי אל הגליל

קח מקל קח תרמיל
בוא אתי אל הגליל
בוא אתי ביום אביב
נהלך סביב סביב

עם הישיש הזורחת בחנייתה
ושוקעת באכזיב
כי השמש, כן השמש
קאן השמש, קאן השמש לא תכזיב
כי השמש, כן השמש
קאן השמש לא תכזיב
קאן השמש לא תכזיב
קאן השמש לא תכזיב

קח טמבור, קח חליל
בוא אתי אל הגליל
בוא נפתח נא צנארו
בוא נשיר במלוא גרון

עם הרוח הנוגנת במצובה
ושורקת בעברון
כי הרוח, כן הרוח
קאן הרוח, קאן הרוח רן תרן
כי הרוח, כן הרוח
קאן הרוח רן תרן
קאן הרוח רן תרן קאן הרוח רן תרן

קח צעיר, קח מעיל
בוא אתי אל הגליל
בוא בחרה מילל
ונראה איך מישתולל

נשם בראשית בכבוי ובסער
וצולל בכרמיאל
כי הנשם, כן הנשם
קאן הנשם, קאן הנשם נשם אל
כי הנשם, כן הנשם
קאן הנשם נשם אל
קאן הנשם נשם אל
קאן הנשם נשם אל

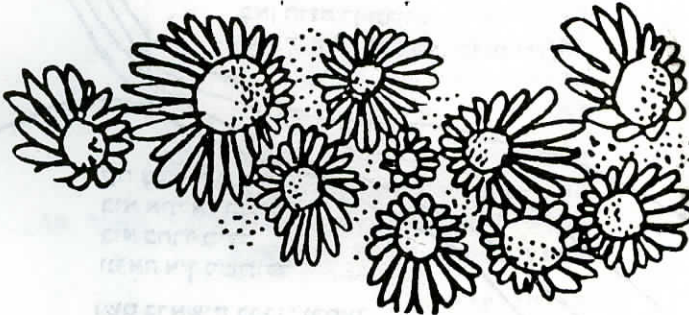
מ ח ר / נ ע מ י ש מ ר

מחר אולי נפליגה בספינות
מחוף אילת עד חוף שנהב
ועל המשחתות הישנות
יטעינו תפוחי זהב.

פזמון: כל זה אינו משל ולא חלום
זה נכון כאור בצהרים
כל זה יבוא מחר אם לא היום
ואם לא מחר אז מחרתיים
מחר אולי בכל המשעולים
ארי בעדר צאן ינהג.
מחר אולי באלף ענבלים
יכו פעמונים של חג.

פזמון: כל זה אינו ...

מחר כשהצבא יפשט מדיו
לבנו יעבור לדם
מחר כל איש יבנה בשתי ידיו
את מה שהוא חלם היום.

אני נושא עמי

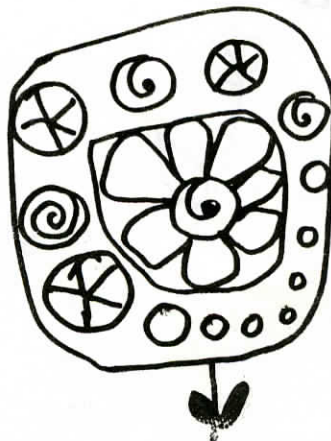
השיר י. אורלנד
הלחן: דוד זיכר

אני נושא עמי את צער השתיקה.
את נוף האלם ששרפנו אז מפרה.
הלא אקרת אלי, העיר כל כך ריקה.
הלא אקרת אלי, נשתק מעט ביחד.

בחלוני קמלו כקר שושני הנחם.
בחלוני נסתם חזון המרחבים.
רק הרחובות עוד מחיכים במלא קרח.
אל כל אישוב מצת באור הערבים.

בימי נצח ישוב לחוצות אותם הלכנו.
אל ספסלי האהבים בגן העיר.
אולי נפגש עוד בפנים: ישר שכתנו.
אולי נשמע עוד מתקדש אותו השיר.

בחלומות ההם על הספסל הקר.
בחלומות ההם נרדים את עברנו.
עד שיום אחד, נבה ומקר.
יפל שוב בנושקות על צנארנו.

שיר: מ. דוליצקי

לחן: עממי

ציון תנתי

ציון תנתי, ציון תנתי,
לה נפשי מרחוק הומיה.
תשכח למיני אם אשכחה, נפתי,
עד תאטר בור הקרי עלי פיה.

לא אשכחה, ציון תנתי.
את, כל עוד אחי, תוחלתי ושכרי.
עת הכל אשכחה. את שארית נשמתה.
וציון, את ציון תהי עלי הקרי,

ציון תנתי...

שיר העמק

באה מנוחה ליגע
ומרגוע לעמל,
לילה חורר משחרע
על שדוח עמק יזרעאל,
סל מלמטה ולבנה מעל
מביח אלפא עד נהלל.

מה, מה לילה מליל ?
דממה ביזרעאל,
נומה, עמק, ארץ תפארת,
אנו לך משמרת.

ים הדגן מחנועע,
שיר העדר מצלצל.
זוהי ארצי ושדוחיה,
זהו עמק יזרעאל.
חבורר, ארצי, ותחלהלל
מביח אלפא עד נהלל.
מה, מה לילה מליל ...

ב ש נ ה ה כ א ה

מלים: אהוד מנור
לחן: נורית הירש

בשנה הכאה נשב על המרפסת
ונספור צפורים נודדות
ילדים בחופשה ישחקו תופסת
בין הבית לבין השדות

עוד תראה עוד תראה
כמה טוב יהיה
בשנה, בשנה הכאה
עוד תראה ...

ענבים אדומים יבשילו עד הערב
ויוגשו צוננים לשלחן
ורוחות רדומים ישאו אל אם הדרך
עתונים ישנים וענין.

בשנה הכאה נפרוש כפות ידיים
מול האור הניגר הלכן
אנפה לבנה תפרוש באור כנפיים
והשמש תזרח בתוכן.

עוד תראה ...

